

proverbe române cele ce scriitorii au găsită prin cărțile străinilor, ci să le controleze 'n persoană, cercetându deca săteniile le cunoscă, deca le-au auđită, cum, cândă și de la cine.

Să le 'mpartă 'n diferite categorii, după obiectele de care tratéză și după cum se rapórtă la religiune și mitologiă, la plante și minerale, la timpă, la obiceiuri, la istoriă etc., aședându-le 'n fiă-ce clasă după ordinea alfabetică.

Să nu uite a trece 'n note, fiă câtă de pe-scurtă, esplicarea seú istoriculă proverbeloră, arătându datinele și 'mprejurările ce le-au dată nascere și 'n care suntă întrebuintate. Atătă mai bine deca, în sprijinulă acestoră lămuriri, va produce și citațiuni din autorii noștri vechi și noi.

Spre 'nlesnirea celoră ce se voră servi de dênsele, s'adauge la sfirșitulă cărții ună indice alfabetică, atătă de numirile la care privescă đicătorile, câtă și de nume proprii, cu arătarea pagineloră unde se potă găsi.

Să dea ună glosară de vechiele cuvinte ală căroră înțelesă s'a perdută seú schimbată, cum și de cele anevoie de pricepută din cauza străineii loră originii, însemnându, în dreptulă fiă-căruiă, espresiunea vorbirii actuale.

Să păstreze cea mai mare scrupulositate, nu numai în fidela loră reproducere, făr' a se încerca să le 'ndrepte seú potrivescă, ci și în citarea autoriloră, cărțiloră, localității de unde reproduce ori-ce frasă, ori-ce proverbă, notându edițiunile și paginile, anii și orașiele 'n care